ΕΤΟΣ ΙΑ'. ΑΡΙΘ. (138) — (3,763)

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΤΕΤΑΡΤΗ, 6 Μαρτίου 1913

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος	Δρ. 9		
Ἑξάμηνος	» 16	Χρυσᾶ φράγκα	20
Ἐτησία	» 30	Χρυσᾶ φράγκα	40

Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 50
Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... » 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16—ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Συντετριμμένον ὑπὸ ὀδύνης τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀγγέλλει εἰς τὸν Λαὸν τὸν θάνατον τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ δημοφιλεστάτου Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'.

Κακοῦργοι χεῖρες παραφρόνων ἐδολοφόνησαν σήμερον ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸν Βασιλέα, βυθέσασαι εἰς βαθύτατον πένθος ὁλόκληρον τὸ ἔθνος, ἐν ἡμέραις ἀγαλλιάσεως διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν πανελληνίων πόθων.

Ἡ δολοφονικὴ ἐπίθεσις ἐγένετο περὶ ὥραν 5ην μ. μ. τῆς σήμερον ἐν περιπάτῳ διὰ περιστρόφου.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς ἐξέπνευσε μετὰ ἡμίσειαν ὥραν.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἔσπευσε νὰ ἀνακοινώσῃ αὐθωρεὶ τὸ ὀδυνηρὸν ἄγγελμα εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, τὸν νέον Βασιλέα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1913.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος, Α. Α. Κορομηλᾶς, Ἐμμ. Ρέπουλης, Ἰω. Τσιριμῶκος, Ἀλ. Ν. Διομήδης, Α. Μιχαλακόπουλος, Ν. Στρᾶτος

Εὐτυχεῖς οἱ Βασιλεῖς οἱ πίπτοντες ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ καθήκοντος αὐτῶν. Καὶ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Α', ὅστις μόνον τὸ μῖσος δὲν ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ, εὗρε τὸν θάνατον ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ καθήκοντος. Ὁ ἀπαίσιος κακοῦργος ὅστις ἐκτύπησε τὸν γλυκύτερον καὶ ἀβρότερον τῶν ἀνθρώπων, βεβαίως ἔπληττε τὴν ὥραν ἐκείνην τὸν ἀγωνιζόμενον στρατιώτην. Ἐκτύπησεν ὁ κακοῦργος τὸν φρουρὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας ἐν τῇ ἑλληνικῇ Μακεδονίᾳ. Ὁ Βασιλεὺς ὁ εὐτυχήσας νὰ ἴδῃ μεγαλυνόμενον τὸ κράτος αὐτοῦ καὶ ἱδρύσας προσωρινὴν αὐτοῦ πρωτεύουσαν τὴν ἐπίμαχον κριθεῖσαν Θεσσαλονίκην, φέρει θνήσκων ὑπὲρ τὸ Στέμμα αὐτοῦ τὴν δάφνην τοῦ ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντος. Ὁ Κόδρος ἐκπληρῶν τὸν χρησμὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν κίνδυνον τῶν ἐχθρῶν ἄοπλος καὶ ἐπλήγη τὸ ὕστατον πλῆγμα. Ὁ Βασιλεὺς ἐκπληρῶν ὑπερτάτην ἀνάγκην μὲ ὅπλισμὸν τὴν κατακτῶσαν μειλιχιότητα αὐτοῦ εὑρέθη μέσῳ ἐνθουσιώντων ὑπηκόων εἰς οὓς ἐδόθη ἡ ἐλευθερία, ἀλλὰ καὶ μέσῳ τῶν κινδύνων οὓς ὑπεδήλου ἡ αὐτόθι πολύμηνος καὶ ἄνευ διακοπῆς παρουσία του. Ποῖος ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ποτε, ὅτι ὁ δημοκρατικώτερος, ὁ μέχρι σοσιαλιστικῆς ἐκδηλώσεως κηρύσσων τὴν πρὸς τὸν λαὸν προσήλωσίν του θὰ ἔπιπτε ὕβριν δολοφόνου χειρός; Διῆλθε τὸ κράτος κατὰ τὴν πεντηκονταετῆ περίοδον τῆς Βασιλείας Του τὰς ὀξυτέρας περιόδους πολιτικῶν καὶ ἐθνικῶν γεγονότων. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον σφοδρᾶς πολιτικῆς πολεμικῆς, ἦν ἄνδρες τοῦ κύρους τοῦ Ἐπ. Δεληγεώργη καὶ τοῦ Χ. Τρικούπη διετύπωσαν. Ἀλλ' ἡ μειλιχιότης τοῦ Βασιλέως συνεκράτει ἀκλόνητον τὴν δημοτικότητα, ἣν ηὔξανεν ὁσημέραι τὸ βαθύτερον, ὁλονὲν ριζούμενον ἰσθαλὲς Δυναστικὸν δένδρον. Διῆλθεν οὕτω ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀληθῶς κινδυνώδεις περιόδους βίου διὰ πάντα Βασιλέα. Διῆλθε τὴν συμφορὰν τοῦ 1897, εὐθαρσῶς ἀντιμετωπήσας ἐν τῇ Ἀνευθύνῳ τοῦ Στέμματος ἰδιότητι ὅλους τοὺς κινδύνους πατριωτικοῦ φανατισμοῦ. Καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν ἐγένετο ἡ ἀπόπειρα τοῦ Καρδίτση εὑρέθη ἀγαθόπιστος δημοσιογράφος, ὅστις νὰ ὑποπτεύσῃ εἰς τὴν πραγματικότητα αὐτῆς. Τόσον ἐθεωρεῖτο ἀπίστευτον, ὅτι Ἕλλην θὰ συνελάμβανε τὴν ἰδέαν τοῦ φόνου τοῦ καλοκαγάθου ἀνδρός. Ὁ εὐτυχὴς ἡγεμὼν ὁ περιερχόμενος μόνος πᾶσαν ὁδὸν καὶ ἀνὰ πᾶσαν ὥραν καὶ εἰς τὰς μᾶλλον πολυθορύβους συγκεντρώσεις, οὐδέποτε ἦτο δυνατὸν νὰ συγκεντρώσῃ μῖσος ἢ καὶ πάθος ἀν ρχίας, τὸ ὁποῖον ἀφώπλιζεν ἡ ἁπλότης τῆς παραστάσεως τοῦ εὐσταλοῦς πρεσβύτου, ὅστις εἶχε δι' ὅλους ἓν πατρικὸν μειδίαμα, ἕνα εὐπροσήγορον χαιρετισμόν. Φρουρουμένη δ' ἡ ἀσφάλεια τοῦ γήρατος τοῦ Γεωργίου Α' ἀπὸ τὰ περιστοιχίζοντα αὐτὸν τέκνα καὶ ἀπὸ τὴν εὐστροφίαν τὴν πολιτικὴν τὴν ἀπαράμιλλον, κατώρθωνε νὰ ἐξομαλύνῃ πᾶσαν δυσχέρειαν καὶ οὕτω παρέκαμψε καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ πολιτικοῦς τῆς πρὸ τριετίας ἐπαναστάσεως. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Α' δυνάμενος νὰ φέρῃ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ «Εὐτυχοῦς Βασιλέως» ἔσχε τὸ τέρμα ἔνδοξον, διότι ἐπλήγη, στρατιώτης αὐτὸς τοῦ καθήκοντος, ὑπὸ ἐχθροῦ τοῦ ἔθνους δαίμονος, σαλεύσαντος τὸν νοῦν καὶ σκληρύναντος τὴν καρδίαν τοῦ ἀπαισίου δολοφόνου, ὃν ἥλιος ἑλληνικὸς ἐθέρμανε διὰ νὰ καταστῇ ὄφις ζητήσας νὰ ὀλοθρεύσῃ τὸ πλῆρες σφρῖγος καὶ ζωῆς σῶμα τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος. Εἶνε πλῆγμα ἐθνικὸν ὁ θάνατος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'. Ὄχι ἁπλῶς διὰ τὰς ἀνωμαλίας τὰς ὁποίας προκαλεῖ εἰς τὸ μαχόμενον εἰσέτι κράτος ἡ φυσικὴ τοῦ βαρυτάτου πένθους ἐντύπωσις καὶ ἡ παρομαρτοῦσα τὴν Διαδοχὴν τοῦ Θρόνου ἐργασία. Εἶνε πλῆγμα ἐθνικὸν ὁ θάνατος τοῦ Βασιλέως διὰ τὸν ἀνερευνῶντα τοὺς ἐθνικοὺς λόγους, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀπὸ πενταμήνου ἤδη ὁ Βασιλεὺς ἱδρύσας τὸν Θρόνον αὐτοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐνίσχυεν ἀπὸ τοῦ κέντρου ἐκείνου διὰ τῆς διπλωματικότητος αὐτοῦ τὸ ἔργον τῆς μεγαλύνσεως τῆς Ἑλλάδος, ἣν παρέλαβε μικράν, πάσχουσαν, ἀδύνατον καὶ ἐγκαταλείπει μεγάλην ποθήσας καὶ ἀγωνιζόμενος ἐν Θεσσαλονίκῃ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν καὶ ἰσχυράν.

Ἀλλ' ἂν ἡ παρουσία τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπετέλει ἐντὸς ἐθνικὸν προπύργιον, τὸ τίμιον Αὐτοῦ αἷμα καθαγιάζει νῦν τὸν εὐγενῆ καὶ ἀγνότατον ἀγῶνά του. Ἐὰν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α' οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔδωκαν τὴν Ἑπτάνησον καὶ τὴν Θεσσαλίαν, οἱ ἀγῶνες οὗτοι λαμπρυνθέντες νῦν ἐκ τῶν νικῶν τοῦ υἱοῦ Αὐτοῦ, σημειοῦσι καὶ τὸ τέρμα τῆς ζωῆς τοῦ Βασιλέως.

Οὕτω παραδίδει τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα εἰς τὸν Διάδοχον Νικητὴν, ὄχι ἁπλῶς μὲ νέους ἀδάμαντας σφυρηλατηθέντας ἐπ' αὐτοῦ μὲ τὸν σίδηρον καὶ τὸ πῦρ τοῦ πολέμου. Εἰς τὸ Στέμμα τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς ὅης ἀπογευματινῆς ὥρας τῆς χθὲς ἐναπέθηκεν ἡ Μοῖρα ἐπὶ τοῦ δαφνοστεφοῦς μετώπου τοῦ νέου Βασιλέως, ὑπάρχει περίβλημα δάφνης ἄλλης ἀνηκούσης εἰς τὸν πεσόντα Βασιλέα. Διότι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Α' ἔπεσεν ὡς Στρατιώτης μαχητὴς ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος. Ὁ Στρατιώτης Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Α' ἀπέθανε. Ζήτω ὁ Στρατιώτης Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὁ ΙΒ'.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Χθὲς τὴν 5ην μ. μ. ὥραν ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος ὁ Α' ἐδολοφονεῖτο εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Πρὸ ὀλίγης ὥρας κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ κομίζουσα τοὺς τελευταίους τραυματίας ἐξ Ἠπείρου ἡ «Ἀλβανία» μὲ τὴν ὁποίαν ἀσκινοῦντο ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Ὄλγα, καὶ ὁ Βασιλόπαις Γεώργιος.

Τὴν 7 ὥραν τῆς χθὲς μόλις εἶχεν ἀπλωθῆ τὸ πρῶτον σκότος τῆς νυκτός, ὁ Βασιλόπαις Γεώργιος τεταραγμένος καὶ σπεύδων μὲ ἀνησυχητικὴν γοργότητα ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ Μέγαρον τῆς Λεωφόρου Κηφισσιᾶς.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸν ἐπλησίασεν εἰς κύριος εὑρισκόμενος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἀνακτόρων καὶ τὸν ἠρώτησε διατί τρέχει μετὰ τοσης σπουδῆς.

— Κάτι συμβαίνει! ἀπήντησεν ὁ Βασιλόπαις.

Καὶ ἐπροχώρησε ταχύτερος.

Οἱ ἐσπερινοὶ διαβάται οἱ ἰδόντες τὴν σκηνὴν αὐτὴν, εἶδον τὸν γιγαντόσωμον ἡγεμονίδην νὰ στρέφῃ καὶ νὰ εἰσέρχεται εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν πλευράν των.

Κάτι συνέβαινεν!

Ἀλλὰ τί;

Μήπως εἶχε συμβῆ κανὲν δυσάρεστον ἐπεισόδιον μεταξὺ τῶν Συμμάχων;

Τί ὅμως, καὶ ποῦ;

Ἡ ἀνησυχία αὕτη δὲν ἤργησε νὰ μεταδοθῇ καὶ ὅταν ἠκούσθη κάποιος ἐξερχόμενος ἀπὸ ἓν τῶν ὑπουργείων νὰ διασαλπίζῃ τὸ πένθιμον ἄγγελμα τῆς δολοφονίας τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, οἱ ἀκούσαντες ἐπάγωσαν καὶ παρῆλθον πολλὰ λεπτὰ πρὶν συνέλθουν καὶ γίνουν καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ ἀφάτῳ συγκινήσει των κήρυκες θλιβεροὶ τῆς ἀπαισίας εἰδήσεως.

— Ὁ Βασιλεὺς ἐδολοφονήθη!

Καὶ μέσα εἰς κραυγὰς τῆς ὀργῆς ἢ τῆς καταπλήξεως τὰ ἐπιφωνήματα, μία ἄλλη πληροφορία συνεπλήρωσε τὴν τραγικὴν ἠχώ.

— Ὁ δολοφόνος εἶνε Ἕλλην!

— Ὁ δολοφόνος ὀνομάζεται Ἀλέξανδρος Σχινᾶς!

Τί τραγικαὶ στιγμαί. Πόσον ριγηλαὶ αἱ διασταυρούμεναι σκέψεις.

Ὁ Καποδίστριας νεκρός!

Ὁ Ὄθων ἐξόριστος!

Ὁ Γεώργιος ἐδολοφονήθη!

Καὶ ἐδολοφονήθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς τὴν ὁποίαν περιπατῶν μόνος ἄνευ φρουρᾶς, ὡς ἀληθὴς δημοκράτης Βασιλεύς, ὅπως ἐβάδιζε μεταξὺ τῶν ἀγαπώντων αὐτὸν Ἀθηναίων, λαοφιλὴς, σεβαστὸς, ζητῶν νὰ παγιώσῃ τὴν γαλήνην, νὰ ἐπιβάλῃ τὴν σύμπνοιαν, νὰ δείξῃ διὰ τῆς δημοκρατικότητός του, ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶνε ὁ ἀληθὴς πατὴρ τοῦ λαοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς ἐθυσιάσθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

— Αἱ πρῶται λεπτομέρειαι

Ὅπως ὁ γδοῦπος τοῦ τηλεβόλου ὑπερπηδᾷ τὰ ἐμπόδια καὶ κατατρώγει τὰ διαστήματα καὶ ἀποδίδεται ἀπὸ τὸν ἀντίλαλον τῶν μακρινῶν βουνῶν, οὕτω καὶ τὸ ἀπαίσιον ἄγγελμα μὲ τὴν ταχύτητα τοῦ τηλεβολισμοῦ, μὲ τὴν ὁρμὴν τῆς σφαίρας εἰσῆλθεν εἰς τὰ μέγαρα τῶν πλουσίων καὶ εἰς τῶν πτωχῶν τὰς καλύβας.

Καὶ ὅπως μετὰ τὴν ραγδαίαν βροχὴν εἰς τὰ μακρινὰ βουνὰ σχηματίζονται τὰ μικρὰ ρυάκια καὶ ἔπειτα πίπτοντα μὲ αὔξουσαν ὁρμὴν σχηματίζουσι τοὺς βρέμοντας χειμάρρους, διὰ νὰ πέσωσιν εἰς τὴν θάλασσαν, οὕτω καὶ αἱ ὁμάδες τῶν καταπλήκτων Ἀθηναίων ἤρχισαν ἐξερχόμεναι ἀπὸ τὰς οἰκίας των, ἀπὸ τὰς μακρινὰς συνοικίας, καὶ πληρώσασαι τὰς μεμακρυσμένας ὁδοὺς καὶ πλημμυρίσασαι τὰς μεγάλας ἀρτηρίας, συνεκεντρώθησαν εἰς τὰ κέντρα τῆς πόλεως, γύρω ἀπὸ τὰ ὑπουργεῖα, ὅπου τέλος ὑπῆρχεν ἐλπὶς νὰ γνωσθοῦν περισσότεραι λεπτομέρειαι, ὅπου ἠδύνατο ὁ καθεὶς νὰ μάθῃ ἔστω καὶ μίαν ἀνακουφιστικὴν πληροφορίαν.

Βουβὰ ὡς φαντάσματα ἀνήρχοντο τὰ πλήθη τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ ὅπου ἠκούετο μία ὁμιλία, ὁμάδες πυκναὶ συνεπυκνοῦντο καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ κατανύξεως, μετὰ κατηφείας καὶ πένθους ἠκροῶντο τῶν λόγων, οἱ ὁποῖοι ἐρρίπτοντο εἰς τὰ ἀνήσυχα καὶ στενάζοντα σμήνη ὅπως ἡ ἁλμυρὰ σταγὼν εἰς διψασμένην ἀμμουδιάν.

Καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐφ' ὅσον αἱ μᾶζαι ἐκεῖναι ἀνήρχοντο, αἱ πληροφορίαι ἦσαν περισσότεραι.

Ὁ κόσμος ἐμάνθανεν, ὅτι πρῶτος διεβίβασε τὴν εἴδησιν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τηλεγραφείου Θεσσαλονίκης εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἀθηνῶν μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως διαβιβάσῃ τὸ ἄγγελμα εἰς ὅλα τὰ ὑπουργεῖα. Καὶ εἰς τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ περιελαμβάνετο ἡ πληροφορία, ὅτι ὁ δολοφόνος ὀνομάζεται Σχινᾶς.

— Μισὴν ὥραν ἔζησε μόνον, μὲ φρικτὴν ἀγωνίαν.

— Τώρα ποῦ εἶδε τὴν Ἑλλάδα εὐτυχισμένην, τώρα εὑρῆκαν τὴν στιγμὴν νὰ τὸν σκοτώσουν.

Καὶ τρομερὰ ἐπίθετα συνώδευον τὸ ὄνομα τοῦ δολοφόνου. Ἐπίθετα ἀποκαλύπτοντα τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ, τὸν πόνον του, τὴν ὀδύνην του.

Ναί! Χθὲς ὁ λαὸς ἀπέδειξεν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν, ὅτι ὄχι μόνον ἐνδιαφέρεται διὰ τὸν Βασιλέα, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸν ἠγάπα.

Ὁ καθεὶς ἐλυπεῖτο κατάκαρδα. Ὁ καθεὶς ἐπένει, ὅπως θὰ ἐπόνει τὸν πατέρα του θανόντα, δολοφονηθέντα.

Εἰς ἄλλα μέρη, ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἀποθνήσκῃ, ὁ λαὸς λυπεῖται ὡς μέλος τοῦ Κράτους, ὡς τμῆμα τοῦ Συνόλου.

Ἐδῶ ὄρως, χθὲς ὁ λαὸς ἐλυπήθη ὡς μέλος τῆς ὅλης οἰκογενείας, ἧς ὁποίας πατὴρ ὑπῆρξεν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος· ὁ ἀγαθὸς, ὁ ἀμνησίκακος, ὁ χαμογελαστὸς πάντοτε, ὁ αἰθριος.

Αὐτὸς ἀπέθανεν!

Αὐτὸς ἐδολοφονήθη!

Αὐτὸς ἐθυσιάσθη!

— Ἀλλὰ ποῖος νὰ εἶνε αὐτὸς ὁ Σχινᾶς;! ἠρώτων οἱ μὲν τοὺς δέ.

Ἀπὸ ἕνα ὄμιλον ἠκούσθη.

— Σχινάδες γνωρίζω εἰς τὰς Σέρρας. Ἐκεῖ ὑπάρχει μία οἰκογένεια Σχινάδες. Ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἀπὸ αὐτούς.

Κάποιος ἄλλος ἐνεθυμήθη ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπῆρχεν εἰς τὰς Ἀθήνας Μακεδὼν δημοσιογράφος φέρων τὸ ὄνομα αὐτό.

— Μπᾶ! οὔτε λόγος νὰ γίνῃ ἀπήντησε γνωστὸς δημοσιογράφος. Ὁ δημοσιογράφος Σχινᾶς ἦτο τὸ πλέον ἄκακον ἀρνί.

Τότε ἀπὸ ἄλλην ὁμάδα ἠκούσθη:

— Εἶνε ἀναρχικὸς αὐτὸς ὁ Σχινᾶς! Εἶνε ἀπὸ τοὺς ἀναρχικοὺς τοῦ Βόλου!...

Καὶ ἡ ριφθεῖσα αὐτὴ ἰδέα ἐπάγωσε τοὺς ἀκροατάς.

Ἦτο δυνατόν;!

Ἀδύνατον νὰ εἶνε Ἕλλην!

Κάποια συνωμοσία εἶχε σκευωρηθῆ. Ἀπὸ τοὺς ξένους! Ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ Ἀνακτός των, ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι χαίρονται εἰς τὰς δυστυχίας μας καὶ λυσσοῦν εἰς τὰς χαράς μας. Αὐτοὶ θὰ τὸν ἐδολοφόνησαν καὶ ἂν ὄχι τοῦτο, αὐτοὶ θὰ ὤθησαν τὴν χεῖρα τοῦ δολοφόνου.

Κάποιος ὅμως ἐνεθυμήθη ὅτι τὸ ὄνομα Σχινᾶς ἀνεφάνη καὶ ἄλλοτε συνδεδεμένον μὲ Ἑλληνικὸν ἀτύχημα. Ἀλλὰ διεψεύσθη. Ὅταν πρὸ τῆς ἁλώσεως τῶν Ἰωαννίνων διέφυγεν ἐν αὐτοκίνητον τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ὁ ὁδηγός του Κοκόρης αὐτομολήσας ἐπρόδωκε μυστικὰ εἰς τοὺς Τούρκους—εὐτυχῶς ὁ ἀχρεῖος οὗτος συνελήφθη χθὲς εἰς τὸ Ἀργυρόκαστρον— καὶ τότε ἐλέχθη τὰς πρώτας ὥρας ὅτι ὁ αὐτομολήσας προδότης ὠνομάζετο Σχινᾶς.

Καὶ τότε!

Ἀλλ' ὅμως διεψεύσθη ἡ ὀνομασία αὐτή!

— Αἱ ἄλλαι πληροφορίαι

Καὶ ὁ κόσμος πηγαινοερχόμενος, συνωθούμενος, ἀλληλοσπρωχνόμενος, πλησιάζων τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τὸν σκοτεινὸν ὄγκον, τῶν ἠρημωμένων καὶ ἡμικαούστων ἀνακτόρων. Καὶ αἱ πληροφορίαι ἤρχιζον διασταυρούμεναι. Ἠγγέλλετο τότε ὅτι ὁ Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Μακεδονίας κ. Ραχτιβὰν ἐτηλεγράφησε τὸ τραγικὸν γεγονός.

Ἀλλὰ τὸ τηλεγράφημα του ἀνήγγελλεν ὅτι οἱ δολοφόνοι ἦσαν δύο καὶ ὅτι ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ἐλυντσαρίσθη. Ἀλλὰ ταὐτοχρόνως ἠγγέλλετο ὅτι ὁ κ. Ραχτιβὰν δὲν ἀνέφερεν εἰς τὸ τηλεγράφημά του, τίποτε περὶ τῶν δολοφόνων οὔτε καθώριζε τὰ ὀνόματά των.

Ἀλλὰ κατόπιν ὁ λόγος ἐστράφη περὶ ἑνὸς τηλεγραφήματος τοῦ Φρουράρχου Θεσσαλονίκης, βασιλόπαιδος Νικολάου, ὅστις ἐπεβεβαίου, ὅτι ὁ δολοφόνος ἦτο Ἕλλην καὶ ὅτι ὠνομάζετο Ἀλέξανδρος Σχινᾶς. Καὶ τέλος, ὅτι ἐκάλεσε τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ ὁρκισθῶσι πίστην εἰς τὸν νέον Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνον.

— Κῦμα ὀδύνης

Ὅσον παρήρχετο ἡ ὥρα καὶ ὅσον ἡ κατάπληξις διελύετο καὶ ἔδιδε τόπον εἰς τὴν ὀδύνην, τόσῳ ὁ κόσμος ἄφηνε τὸν εἰλικρινῆ πόνον του νὰ ἐκσπάσῃ.

Καὶ ὄντως οὐδέποτε πόλις ἐφάνη τόσον εἰλικρινῶς πενθοῦσα, ὅσον χθὲς τὸ ἑσπέρας αἱ Ἀθῆναι.

Τὴν 10ην νυκτερινὴν ὥραν ὅλα τὰ κέντρα τοῦ πόλεως ἦσαν ὑπερπλήρη ἀπὸ τὸν ἄπειρον κόσμον.

— Τί μᾶς ἔκαμεν αὐτὸς ὁ Σχινᾶς!

— Τί ἐντροπή! Τί αἶσχος!

Καὶ πολλοὶ ἔκλαιον καὶ περισσότεροι ἠδυμόνουν, σφίγγοντες τοὺς γρόνθους των.

Σεβαστὸς πρεσβύτης περίλυπος, περίδακρυς ἐστέναζε λέγων:

— Ἂν εἶνε ὄντως Ἕλλην ὁ φονεύς, τότε ὅλον τὸ αἷμα τὸ ὁποῖον ἐχύσαμεν εἰς τὴν Ἤπειρον, τὴν Μακεδονίαν καὶ τὰς Νήσους, δὲν θὰ δυνηθῇ ποτὲ ν' ἀποπλύνῃ τὸ αἷμα τὸ τίμιον τὸ ὁποῖον ἐχύθη σήμερον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην!

— Ὅ,τι ἤθελε καὶ αὐτὸς νὰ χαρῇ!

— Ἐθυσιάσθη ἀληθινά· εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος.

Καὶ ἡ λύπη ηὐξάνετο.

Καὶ τὸ πένθος ἀνελύετο εἰς ἀληθινοὺς στεναγμοὺς, εἰς πολλοὺς λυγμοὺς, εἰς κατάρας κατὰ τοῦ δολοφόνου.

Εἰς τοὺς κινηματογράφους, εἰς τὰ καφενεῖα καὶ τὰ ζαχαροπλαστεῖα, ὁ κόσμος ὅστις ἀργὰ ἔμαθε τὸ γεγονὸς, ἐξῆλθεν εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ τὰ κέντρα.

Οἱ κινηματογράφοι διέκοψαν τὰς παραστάσεις των καὶ οἱ θεαταί των ἔπηγαν νὰ ὀγκώσουν τὰ κύματα τῆς λαϊκῆς ὀδύνης.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΘΛΙΒΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων ἔλαβε τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα τὸ πρῶτον ἀναγγεῖλαν τὴν ἀπαισίαν εἴδησιν:

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Μετὰ μεγάλης θλίψεως ἀγγέλλω, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τραυματισθεὶς θανατηφόρως ἐν περιπάτῳ διὰ περιστρόφου πυροβοληθεὶς ἐτελεύτησε ὥραν 5 καὶ 1)2.

Οἱ δολοφόνοι ἦσαν δύο ὧν ὁ εἷς, λέγεται, ὅτι ἐφονεύθη, ὁ δὲ ἕτερος ἐπιζήσας ὀνομάζεται Ἀλέξανδρος Σχινᾶς, ἀνισόρροπος.

Μπυρτζοῦκος

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔλαβε τὸ ἑξῆς ἐπεῖγον τηλεγράφημα:

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 5 Μαρτίου 6 καὶ 20'.—Ἡ Α. Μεγαλειότης ὑπέστη δολοφονικὴν ἐπίθεσιν πρὸ ἡμισείας ὥρας. Πρὸ ὀλίγων λεπτῶν ἐξέπνευσε.

Νικόλαος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 5 Μαρτίου ὥρᾳ 6 καὶ 30'.—Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ὑποστὰς δολοφονικὴν ἐπίθεσιν ἀπεβίωσε τὴν 5 καὶ 30' μ. μ.

Α. Πάλλης, ὑποστράτηγος

Πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἀπεστάλη ἐπίσης τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. — *Ἀνεκοινώθη ἤδη ὑμῖν ἡ στυγερὰ δολοφονία τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως. Ἐπιφυλάσσομαι μεταδώσω ὑμῖν πληροφορίας εὐθὺς ὡς ἐξακριβωθῶσι γεγονότα. Πᾶν μέτρον ἐλήφθη πρὸς διατήρησιν τάξεως.*

Ραχτιβὰν

ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 5 Μαρτίου, ὥρᾳ 8 μ.μ.—Αὐτόπται μάρτυρες ἀφηγοῦνται ὡς ἑξῆς τὴν δολοφονίαν:

Ὁ δολοφόνος ἐκρύπτετο εἰς τὴν γωνίαν τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἁγίας Τριάδος καὶ κεντρικῆς ὁδοῦ ἐξοχῆς, βήματά τινα κάτωθεν τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος Ἁγίας Τριάδος. Ἡ ὁδὸς αὕτη τελειώνει εἰς τὴν θάλασσαν μὴ ἔχουσα ἄλλην διεύθυνσιν. Ὁ Βασιλεὺς ἐπέστρεφε πρὸς τὰ Ἀνάκτορα· μόλις παρῆλθε τὴν γωνίαν ὁ δολοφόνος ἐπυροβόλησεν ἀπὸ ἀποστάσεως δύο βημάτων διὰ περιστρόφου, ὡς λέγουσιν αὐτοί, Μαυροβουνιωτικοῦ. Μὲ τὸν πρῶτον πυροβολισμὸν ὁ ὑπασπιστὴς ὁ συμπεριπατῶν μετὰ τοῦ Βασιλέως ἠθέλησε νὰ ἐξαγάγῃ περίστροφον. Ὁ δολοφόνος ἔσυρε καὶ κατὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ, ἀλλὰ τὸ ρεβόλβερ ἔπαθεν ἀφλογιστίαν. Δύο Κρῆτες χωροφύλακες παρακολουθοῦντες τὸν Βασιλέα ἔσπευσαν καὶ συνέλαβον τὸν δολοφόνον μὴ ἀντιστάντα σχεδὸν, τῇ βοηθείᾳ ἑνὸς λοχίου καὶ ἑνὸς στρατιώτου τυχαίως διερχομένου. Ὁ ὑπασπιστὴς μόλις εἶδε συλληφθέντα τὸν δολοφόνον ἐστράφη πρὸς τὸν Βασιλέα, τὸν ὁποῖον ἀφῆκε σπεύσας πρὸς καταδίωξιν τοῦ δολοφόνου, νομίσας ὅτι ὁ Βασιλεὺς οὐδὲν ἔπαθεν.

*Ὁ Βασιλεὺς

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : Γ. Κ. ΠΩΠ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν «Ἀθηνῶν» κ. Γ. Κ. Πώπ.

Αἱ «Ἀθῆναι» δὲν δημοσιεύουσι διαλημψίδας ἰατρῶν μετὰ λεπτομερειῶν τῶν συναδετικῶν νοσημάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ

5 Μαρτίου 1913.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 π.μ.βαρόμ.764,3 χιλιοστά.	
Θερμοκρασία 12,2 ὑπερτέρα τῆς κανον.	10,9
Ἡ μεγίστη 15,2 χαμηλοτ. »	15,8
Ἡ ἐλαχίστη 9,0 ὑπερτερα »	7,8
Καὶ ἡ μέση ὑγρασία πολὺ μεγάλη (83).	

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἑορτάζεται σήμερον ἡ μνήμη τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα δύο τῶν ἐν Ἀμορίῳ μαρτυρησάντων.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι κατήγοντο ἀπὸ τὸ Ἀμόρων, πόλιν τῆς ἄνω Φρυγίας περὶ τὸ ἔτος 1049. Οὗτοι οἱ ἅγιοι ὁμολογήσαντες τὴν Χριστιανικὴν πίστιν ἀτεκεφαλίσθησαν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6 Μαρτίου.—Εἰς Αἴγυπτον καὶ Κύπρον (Ρωσσικὸν) 11 π. μ.—Εἰς Θεσσαλονίκην, Βουλγαρίαν καὶ Σερβίαν 6 μ. μ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΩΤΙΟΥ

ΤΡΙΤΗ, 5 Μαρτίου.

Μετοχαὶ Τραπεζῶν

Λαχ. Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Δρ.	432.—
Νέαι Λαχειοφ. 2 1)2 ο)ο	» 113.50
Δανείου Ἡνωμενημένου	» 105.50
Δανείου Μελιγαλᾶ	» 104.—
Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	» 4.715.—
Κρητικῆς Τραπέζης	» 153.—
Τραπέζης Ἀθηνῶν	» 84.75
» Ἀνατολῆς	» 118.50
» Ἐμπορικῆς τῆς Ἑλλάδος	» 98.—
» Λαϊκῆς	» 100.—
Ὁμολογ. δανείου 20,000,000	» 102.—
Πατριωτικοῦ δανείου	» 3.—
Γεωργικοῦ Θεσσαλίας	» 100.—
Δανείου 110,000,000 4 ο)ο	» 415.—
Λαχ. Ἐθνικῆς 30,000,000	» 102.25

Μετοχαὶ Ἑταιριῶν

Ἑταιρία Μεταλλουργείων Λαυρίου	» 44.50
Σιδηρόδρομοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς	» 434.—
» Ἀθην.-Πειρ.-Πελοπον.	» 115.50
» Θεσσαλίας	» 148.50
Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Μεταλλείων	» 27.—
Μετοχαὶ Πυριτιδοποιείου	» 107.—
» Πανελλ. Ἀτμοπλοΐας	» 111.—
» Ἑλληνικῶν Μονοπωλίων	» 370.50
» Ἀερίφωτος Ἀθηνῶν	» 1250.—
» Ἑλλην. Ἠλεκτρ. Ἑταιρ.	» 95.25
» Ἑταιρ. Ἐνεργείας Διαχειρισ.	» 157.—
Ἱδρυτικοὶ τίτλοι αὐτῆς	» 20.—
Μετοχαὶ Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων	» 137.25
Χημικῶν προϊόντων καὶ λιπασμάτων	» 125.—
Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας	» 139.25
Ἑταιρίας τσιμέντων ὁ «Τιτάν»	» 135.00
Ἑταιρίας Μιχανικοῦ	» 112.—

Νομίσματα

Εἰκοσάφραγκον μετρητοῖς	» 20.—
Λίρα Ἀγγλίας	» 25.10
Λίρα Τουρκίας	» 22.70

Συνάλλαγμα

Ἐπὶ Γαλλίας ὄψεως	» 100.25
Ἐπὶ Ἀγγλίας	» 25.30.—
Ἐπὶ Αὐστρίας Κορῶνα	» 104.50
Ἐπὶ Γερμανίας	» 123.50

Ξένα Χρηματιστήρια

Λονδίνου (τηλεγραφ.) Παρισίων (τηλεγραφ.)

		Γαλλικὸν	88.07.50
Ἀγγλικὸν	73.7)16	Ρωμυλίας	000.—
Ὀθωμανικὸν	86.—	Λαύρια	45.—
Ἑλλην. 1881	60.—	Τραπ. Ἀθηνῶν	86.—
Μονοπωλίου	54.—	Σιδ. Θεσσαλίας	000.—
Πάγια	17.—	Πελοποννήσου	117.50
Ἑλλην. 1884	59.—	Ἐπὶ Λονδίνου	25.27.—
Ἑλλην.(Larissa)	58.—	Ἠλεκτρικῆς	94.—
		Σταφιδικῆς	157.—
		Μεταλλείων	000.—
		Οἴνων	135.—

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἰταλικὴ ἐξαγωγὴ ἐν Γαλλίᾳ

Τὸ ἐν Παρισίοις Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἰταλίας πληροφορεῖ τοὺς Ἰταλοὺς ἐξαγωγεῖς ὅτι τὰ ἐθνικὰ ἐμπορεύματα τὰ εἰσελθόντα ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1913 ἦσαν κατὰ 311,000 φράγκων, ὀλιγωτέρας τῆς ἀξίας τῶν εἰσαχθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τοῦ ἔτους 1912. Ἡ ὅλη ἀξία τῶν εἰδῶν εἰσαγωγῆς ἔφθασε τὰ 13,482,000 φράγκα.

ΓΕΩΡΓΙΚΑ

Ἡ γεωργία ἐν Ἠπείρῳ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὥρισε τετάρτην γεωγραφικὴν περιφέρειαν, περιλαμβάνουσαν τὰ καταληφθέντα μέρη τῆς Ἠπείρου εἰδικὸς ὑπάλληλος θέλει ἀναλάβῃ τὴν ἐποπτείαν τῶν γεωργικῶν σταθμῶν κ. λ. π. τῶν μερῶν τούτων.

Μία ἔκθεσις

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐργασίας κ. Σαλίβερος ἐπιστρέψας ἐκ Πατρῶν ὑπέβαλεν ἔκθεσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων ἐπιθεωρήσεων. Κατ' αὐτὴν ὑπάρχουσιν ἐν Πάτραις διάφορα ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια εἰς ἃ ἀσχολοῦνται 701 ἐργάται καὶ 392 ἐργάτιδες.

Πλὴν δύο, ἄτινα, λέγει, εἶνε μοναδικὰ καθ' ὅλον τὸ κράτος εἰς τὸ εἶδός των.

Ὁ κ. ἐπιθεωρητὴς ἐν τῇ ἐκθέσει του παρατηρεῖ, ὅτι ὑπὸ διομηχανικὴν ἔποψιν αἱ Πάτραι ὑστεροῦσι κατὰ πολὺ τοῦ Βόλου καὶ τῆς Σύρου.

Οἱ ἐργάται, λέγει, ἀκόμη δὲν ἠσθάνθησαν τὰ εὐεργετήματα τῶν ἐργατικῶν νόμων, οἵτινες μόλις τώρα ἐφαρμόζονται, παρισταῖ δὲ διὰ τῶν μελανοτέρων χρωμάτων τὴν κατάστασιν κπὶ τὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς ἐργάζονται οἱ ὑφασοδέψαι, ὅτ' οὓς πρέπει νὰ ληφθῇ ἐξαιρετικὴ πρόνοια.

Τυροκόμος εἰς Ἤπειρον

Ἀπεφασίσθη κατ' αὐτὰς ὅπως ἀποσταλῇ εἰς Ἤπειρον εἰδικὸς τυροκόμος καὶ μελετήσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς διομηχανίας τοῦ τυροῦ καὶ βουτύρου καὶ ὑποδείξῃ εἰς τοὺς κατοίκους τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐξεδόθη πίναξ ἐμφαίνων τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς διαφόρους φυλακὰς τοῦ Κράτους κρατουμένων καταδίκων καὶ ὑποδίκων κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον:

Κατὰ τὸν πίνακα τοῦτον εἰς τὰς διαφόρους φυλακὰς κρατοῦνται καταδίκοι μὲν ἄλλ. 4,283 ἐκ τῶν ὁποίων 77 εἶνε καταδικασμένοι εἰς θάνατον, 316 εἰς ἰσόβια δεσμά, 1183 εἰς πρόσκαιρα δεσμά, 1102 εἰς εἰρκτήν, 1064 εἰς φυλάκισιν ἀπὸ 1 μέχρι 5 ἐτῶν, 409 εἰς φυλάκισιν μέχρις ἔτους καὶ 132 εἰς φυλάκισιν μέχρι μηνός. ὑπόδικοι 797 καὶ διὰ χρέη 165.

Ἐπίσης κρατοῦνται 24 γυναῖκες καταδίκοι καὶ 29 τοιαῦται ὑπόδικοι.

Τὸ δὲ σύνολον τῶν κρατουμένων ἀνέρχεται εἰς 5298.

Αἱ εὐάριθμοι ἐκτὸς τῶν Κεντρικῶν Γυναικείων φυλακῶν καταδίκοι ἢ ὑπόδικοι γυναῖκες κρατοῦνται πάντοτε ἐν ἰδίῳ ἰδρύματι.

Οἱ ὑπόδικοι πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων, κρατοῦνται ἐν ἰδίᾳ πτέρυγι τῶν ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν.

Εἰς τὰς ἐπανορθωτικὰς φυλακὰς κρατοῦνται καὶ καταδίκοι καταδικασθέντες εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἀποτίοντες ὅμως ὑπόλοιπον ποινῆς ἔλασσον τῶν πέντε ἐτῶν, τοῦτο δὲ ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ σχετικοῦ νόμου.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

(Ἓν καθ' ἑκάστην)

Ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν στρατευμάτων τῆς Γαλλίας, ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ', δὲ Μπουζὺ, ἦτο διαμαρτυρόμενος. Ἡ Βασίλισσα καὶ ὁ καρδινάλιος Μαζαρίνος, πολλάκις ἔγραψαν εἰς αὐτὸν, ἐξορκίζοντες αὐτὸν, ὅπως, προχωρῶν εἰς τὸ καθολικὸν δόγμα, ἄρῃ ἐκ τοῦ μέσου πᾶν ἐμπόδιον διὰ τὸν προδιβασμόν του εἰς στρατάρχην τῆς Γαλλίας καὶ διοικητὴν οἱασδήποτε ἐπαρχίας ἠθελεν ἐκλέξει ὁ ἴδιος.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ δὲ Μπουζὺ, ὑπῆρξεν ἡ ἑξῆς:

— «Ἂν ἦτο δυνατὸν ν' ἀποφασίσω νὰρνηθῶ τὴν θρησκείαν μου διὰ τὴν ῥάβδον τοῦ στρατάρχου θὰ ἠδυνάμην ἀπείρως εὐκολώτερον νὰ προδώσω τὸν Βασιλέα μου δι' ὀλιγώτερα πράγματα. Εἶμαι τόσον ἀνίκανος διὰ τὸ πρῶτον ὅσον καὶ διὰ τὸ δεύτερον».

ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Ὁ μουσικοσυνθέτης Πουτσίνι ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἐφημερίδων ποῖον ἔργον προετοιμάζει ἀπήντησεν ὅτι δὲν πρέπει διὰ τὴν στιγμὴν νὰ ἀναμένεται τίποτε ἀπὸ αὐτὸν διότι δὲ εὑρίσκει κείμενον ἔργου. Δὲν εἶνε δὲ ἀληθὲς ὅτι ἐργάζεται ἐπὶ κειμένων τοῦ Ροστὰν καὶ ἄλλων. Οὔτε ὁ Ἀννούντσιο καὶ ὁ Μέτερλίνγκ μετὰ τῶν ὁποίων ἤλθεν εἰς σχέσεις. ἠδυνήθησαν ἀκόμη νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν κείμενον τὸ ὁποῖον νὰ δύναται νὰ τὸν ἐμπνεύσῃ. Ὁ Πουτσίνι σκέπτεται νὰ συνθέσῃ δύο δράματα δυνάμενα νὰ παρασταθῶσιν εἰς μίαν μόνην ἑσπέραν, ἓν μετὰ θέματος ποιητικοῦ ἰδεώδους, τὸ δὲ ἕτερον ἀναπαριστῶν τὸν σύγχρονόν μας βίον, τὸν βίον τῶν ἀποκέντρων ὁδῶν ἔστω καὶ τὸν βίον τῶν ἀπάχηδων.

Ἐρωτηθεὶς περὶ Βάγνερ, ὁ Πουτσίνι δὲν παραδέχεται ὅτι ἡ νεωτέρα μουσικὴ δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ αὐτόν. Ἡ ἰδιοφυΐα τοῦ Βάγνερ, εἶπεν, εἶνε ἐκτὸς πάσης συζητήσεως, ἀπὸ τὸν Βάγνερ ἄρχεται μία ἐπανάστασις ἥτις δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη καὶ ἥτις δὲν θὰ δυνηθῇ ποτε νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς ἐπιροῆς αὐτοῦ τούτου τοῦ Βάγνερ. Ὁμιλῶν περὶ τοῦ Στράους ἐχρησιμοποίησε τὸ ἐπίθετον «ἰδιοφυής». Γνωρίζει ὅλον τὸν Στράους τῇ ἐξαιρέσει τῆς Ἀριάδνης ἐν Νάξῳ, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀκούσῃ. Εἶπε κατόπιν ὅτι ἡ νεογερμανικὴ μουσικὴ μολονότι δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὴν ἰταλικὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἐγκληματίζεται ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὰ ἔργα τοῦ Στράους τυγχάνουσι θερμῆς ὑποδοχῆς.

Ὁ Πουτσίνι διηγήθη εἶτα τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον.

Ἡ κυρία Στράους, ἥτις συμμετέχει θερμῶς τῶν ἔργων τοῦ συζύγου της εἶχεν ἀπειλήσει γελῶσα τὸν Στράους πρὸ τῆς παραστάσεως τοῦ Ἱππότου τῆς Ῥόδου διὰ τῶν ἑξῆς:

— Ῥιχόδε ἐὰν τὸ μελόδραμα ἀποτύχῃ θὰ διαζευχθῶμεν.

Τώρα ὅμως, κατέληξε λέγων, ὁ Πουτσίνι, ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε ἡ κυρία Στράους δὲν θὰ ἀναγκασθῇ νὰ προβῇ εἰς δίκην διαζυγίου.

Ἀγγέλλουσιν ἐκ Ῥῆς εἰς τὴν «Ἐφημερίδα» τῶν Παρισίων περίεργον γεγονὸς ἐπισυμβὰν εἰς δεκαοκταετῆ κόρην ἀσθενῆ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐκ μυστηριώδους ἀσθενείας. Ὁ ἰατρὸς ὅστις τὴν ἐνοσήλευεν ἐξήγαγεν ἀπὸ τὸ σῶμά της μερικὰς λεπτοτάτας βελόνας καὶ μετά τινας ἡμέρας εἶχε συναθροίσει τεσσαράκοντα βελόνας τὰς ὁποίας ἐξήγ.γεν ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ σώματος. Ἡ κόρη ἔχει ἀκόμη βελόνας εἰς τὸ σῶμά της διότι ἐξ ἀμελείας πρό τινος χρόνου εἶχε καταπίει χαρτίον πλῆρες βελονῶν.

LA JOURNÉE

CE QU'IL FAUT VOIR.

La bibliothèque de la Chambre des députés est ouverté depuis 9—12. a. m, et depuis 4—6 p. m.

Acropole.— Ouverte depuis le lever jusqu'au coucher du soleil.

Musée de l'Acropole.— Mêmes heures.

Musée Archéologique. — Ouvert d' 8 heures du matin jusqu' à 1 heur, de l'après midi.

Musée Géologique et Paléontologique de l'Académie.— Tous les jours de 9 à 10 h. exepté le Dimanche.

Académie.— Mercredis et Sauedis de 9 heures à midi.

Musée Epigraphique, rue de Parissia, ouvert aux archéologues seulement, de 9-12et de 2 à 5, fermé le dimanche.

Musée de l'Enseignement, rue de Académie,les mercredis et samedis de 10 à12.

Céramique, rue du Pirée, le 9 à 6 s.

Jardin du Palais Royal. — Ouvert les Mercredis et Vendredis à partir de 9 heures de l'après midi.

Musée National, 1ue de Patissia, de 12, de 3 à 6; le dimanche de 9 a 12.

Musée Zoologique.— (Daus l'Université.) Ouvert tous les jours de 9 heures à nidi.

Bibliothèqne National e.=Pendant les deux mois Juillet et Août ouveret de 9 heure á midi.

Jardin du Palais Royal.—Ouvere les Mercredis et Vencredis á partir de 9 heures de l'après midi.

Mousée d'Acropole, sur l'Acropole de9-12, de 3 à 6, le dimanche, de 3 à 6.

ΕΡΓΑ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΑΓΑΝΕΛΗ

Ἡ ἀδελφὴ Μάρθα—Ὁ Ἀγωνιστὴς τοῦ 1821—Εὐρύαλος—Πάργα φύλλα—Ὁ «Ἐπιτάφιος» ἐν τῷ Νεκροταφείῳ, ἐν τῷ Πτωχοκομείῳ, ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως—Ἡ Τριτολογία τοῦ Μυστηρίου—Ἀθηναϊκαὶ ἡμέραι—Δελφοὶ—Ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως εἰς τὴν Ἄλτιν—Νύκτες φθινοπώρου—Παραισθήσεις κτλ. Τῶν λοιπῶν ἔργων τοῦ συγγραφέως δὲν ἐγένετο ἔτι δευτέρα ἀνατύπωσις.

Ἀπευθυντέον εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις βιβλιοπωλεῖα.

Οἱ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΤΗ ΞΕΝΗ

ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἐπὶ παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ

Ὁ Ἰωάννης Λουπασάχος καὶ Σ. Διγγέρης συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας τῆς Βρούνδικ ἐπειδὴ ἦσαν ὡπλισμένοι διὰ περιστρόφων. Ἐγνώσθη ὅτι οὗτοι εἶχον παλαιὰ προσωπικὰ πάθη καὶ ἐπεζήτουν εὐκαιρίαν ὅπως συναντηθῶσι καὶ ἐκκαθαρίσωσι τοὺς λογαριασμούς των. Ἀμφότεροι ἐτέθησαν ὑπὸ ἐγγύησιν 500 δολλαρίων.

Κλοπὴ ἑλληνικοῦ καταστήματος

Ἄγνωστοι εἰσελθόντες ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς τὸ ἐν Κλεμποὺρ Τεξᾶς ζυθοπωλεῖον τῶν Ἀλεξάνδρου καὶ Πάνου, ἀφῄρεσαν ἐκ τοῦ ρέτζιστερ περὶ τὰ 15 δολλάρια εἰς μικρὰ νομίσματα καὶ ὀλίγα σιγάρα.

Ἡ ἀστυνομία ἐνεργεῖ πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων.

Ἀποτέφρωσις ἑλληνικῆς οἰκίας

Πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα εἰς τὴν ἐν Σάλεφ οἰκίαν τοῦ Ἕλληνος Πέτρου Τσιμούλη ἀπετέφρωσεν αὐτήν. Ἡ ἀξία τῆς οἰκίας λέγεται ὅτι ἀνήρχετο εἰς 12,000 δολλάρια.

Ἀγωγὴ ἀποζημιώσεως

Ὁ Ἰωάννης Γιασαμάκης διαχειριστὴς τῆς περιουσίας τοῦ ἀδελφοῦ του Πέτρου ἐργάτου πνιγέντος τὸν παρελθόντα Μάρτιον, ἐνῷ εἰργάζετο εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν ἑταιρίαν Μπουρλιγιον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δακότᾳ τῆς Νεβάδας ἐκίνησεν ἀγωγὴν κατὰ τῆς ἑταιρίας ζητῶν ἀποζημίωσιν ἐξ 20 χιλιάδων δολλαρίων.

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ.—Διερχόμενος ἐνταῦθα ὁ θίασος τῆς Γαλλικῆς κωμῳδίας Ἐρδὲ θὰ δώσῃ σήμερον τὸ ἑσπέρας μίαν παράστασιν μὲ ἑλαφρὰ ἔργα τοῦ Γαλλικοῦ Δραματολογίου θὰ παίξῃ 4 μονόπρακτα ἔργα «Ἐκείνος» τοῦ Μετινιέ, «Τὸ φιαλίδιον» τοῦ Μορέ, «Ἓν μικρὸν αἴσθημα» τοῦ Μιριτένη «Μὴ περπατᾷς θεόγυμνη» τοῦ Φιδὼ· ἡ ἑσπερὶς εἶνε ἀκατάλληλος διὰ θεσποινίδας. Τιμαὶ συνήθεις.

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καὶ περὶ ὥραν 9 1)2 μ. μ. δίδεται μεγάλη καλλιτεχνικὴ ἑσπερὶς ὑπὸ τῆς δος Ἕλλης Βίκτωρος τῇ συμπράξει τῶν κ. κ. Τ. Ξανθοπούλου καὶ Ι. Ἀγγελοπούλου. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἑσπερίδος εἶνε ἐκλεκτὸν, περιλαμβάνον δὲ ὀρχήσεις τὰς ὁποίας θὰ ἐκτελέσουν αἱ δες Βίκτωρος. Ὁ κ. Ι. Ἀγγελόπουλος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Τ. Ξανθοπούλου, διὰ κλειδοκυμβάλου θὰ ψάλῃ τὸ «Σμυρνιώτικο».

Κατὰ τὰ διάμεσα τῶν διαφόρων χορῶν ἡ ὀρχήστρα θὰ παιανίζῃ ἐκλεκτὰ τεμάχια.

Τὰ Καντιωτάκια

Πλήρης ἐπιτυχίας ἔστεψε τὴν ἀπογευματινὴν παράστασιν τῶν μικρῶν Καντιοτάκηδων εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον. Ἡ ὀνὶς Καντιώτου εἰς τὴν «Περουζὲ» ἦτο ὑπέροχος. Τέλειος ἐπίσης ὑπῆρξε καὶ ὁ μικρὸς Καντιώτης.

Ἡ παράστασις κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν θὰ ἐπαναληφθῇ προσεχῶς.

ΑΤΤΙΚΟΝ (Πατέ).—Ἀπὸ 4 μ. μ. νέον ἐντελῶς θαυμάσιον πρόγραμμα μὲ νέα ἀριστουργήματα «Τὸ αἴνιγμα», ἔξοχον ἀστυνομικὸν δρᾶμα εἰς δύο συγκινητικώτατα μέρη, μεγάλη ἐπιτυχία τῶν ἀμερικανικῶν θεάτρων καὶ ἡ περίφημος κωμῳδία τοῦ Μπισσὸν καὶ Καρρὲ «Ὁ κύριος Διευθυντής», εἰς δύο ἐξωφρενικὰς πράξεις, μὲ πλουσιώτατον σκηνικὸν διάκοσμον καὶ ὅλους τοὺς κορυφαίους Γάλλους κωμικοὺς ἐπὶ σκηνῆς, ἀληθινὴ πανήγυρις γέλωτος καὶ εὐθυμίας. Ἐπίσης μία μεγάλη δραματικὴ σκηνὴ «Ἐνώπιον τοῦ κινδύνου», νέον σπαρταριστὸν «Πατὲ ζουρνάλ», ἡ τρίτη σειρὰ προβολῶν ἐκ τῆς γιγαντομαχίας τοῦ Μπιζανίου, ὑψιστου ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος θέαμα, καὶ μεγαλη μουσικὴ συναυλία μὲ ὅλα τὰ νεώτερα μουσικὰ ἀριστουργήματα ἀριστοτεχνικῶς ἐκτελούμενα ἀπὸ τὴν θαυμασίαν ὀρχήστραν Πατέ.

ΠΑΛΛΑΣ (Κινεμακολόρ). — Δύο δραματικὰ ἀριστοτεχνήματα, τὸ βραβευθὲν ἔργον τοῦ Μπαταίγι «Τὸ πεπρωμένον» χιλιάκις ἐπαναληφθὲν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, θαυμασία κοινωνικὴ μελέτη μὲ ἔκτακτον σκηνικὴν πολυτέλειαν εἰς 2 πράξεις. Ἐπίσης τὸ μέγα ἱστορικὸν ἐπεισόδιον τοῦ Βοναπάρτου «Ἡ Ἰωσηφίνα». Αὐτοκράτειρα καὶ Βασίλισσα, ὁ γάμος της, τὸ διαζύγιον καὶ ὁ θάνατός της, ἐκτελεσθὲν ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων, ὅπου συνέβησαν ὅλα τὰ δραματικὰ ἐπεισόδια. Ἔξοχος ταινία 1500 μέτρων. Ἐπίσης σήμερον ἀναπαραστάσεις ἐκ τοῦ φυσικοῦ καὶ μία Παρισινὴ κωμῳδία. Σπανία μουσικὴ ἀπόλαυσις ἀριστοτεχνικοῦ κλειδοκυμβάλου τὸ ἀπόγευμα καὶ τῆς τελειοτέρας μουσικῆς ὀρχήστρας τὴν νύκτα.

ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ. – Μεθαύριον Παρασκευὴν ἔναρξις τοῦ κινηματογράφου «Ἰμπεριὰλ» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μπελμὲ καὶ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ θιάτου ποικιλιῶν τοο κ Ἰσολάνι.

ΞΕΝΑ ΘΕΑΤΡΑ

Ἡ «Ἀραβικὴ»

Πρὸ τινων ἡμερῶν παρεστάθη εἰς τὸ θέατρον «Κοστάνζε» τῆς Ρώμης, τὸ δεύτερον μονάπρακτον ἔργον τοῦ συνθέτου Ἰωμμαζένι «Ἡ Ἀραβικὴ» τὸ ὁποῖον καὶ ἐνίκησεν εἰς διαγωνισμὸν τεθέντα ὑπὸ τῆς Δημαρχίας Ρώμης.

Τὸ νέον τοῦτο ἔργον, τὸ ὁποῖον ὁ Δομένικος Μονλεάνι ἐτόνισε περιέχει περιπαθεστάτην μουσικὴν καὶ κατά τι νεωτεριστικήν.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ νέου αὐτοῦ ἔργου δὲν εἶνε νέα. Πρόκειται περί τινος ἁπλοῦ ἐπεισοδίου ἐρωτοδραματικοῦ.

Τὸ ἐπεισόδειον τοῦτο λαμβάνει χώραν ἐν Μελλίλῃ τοῦ Μαρόκου.

Ἡ μουσικὴ ἔχει τόνον ἀνατολικῶν μελλοδημάτων.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Οἱ κ. κ. Μέτοχοι τῆς Ἑταιρίας καλοῦνται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Καταστατικοῦ εἰς τακτικὴν ἐνιαύσιον Γεν. Συνέλευσιν, ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις Γραφείοις τῆς Ἑταιρίας (Ὁδὸς Καρόλου Χ'.) τὴν 27 ἀρχομένου μηνὸς Μαρτίου. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 3 μ.μ. ὅπως λάβωσιν ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ὑποβληθησομένων αὐτοῖς κατωθι ἀντικειμένων.

Α'.) Ἔγκρισις τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ τοῦ σχετικοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1912, περὶ ὧν ὑποβληθήσονται εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν αἱ ἐκθέσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν, μετὰ προτάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου περὶ διανομῆς μερίσματος διὰ τὸ ἔτος 1912 ἐκ δραχμῶν ἕξ καὶ ἡμισείας (δρ. 6,50) κατὰ μετοχήν.

Β'.) Ἐκλογὴ τριῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὸ ἔτος 1913 συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 45 τοῦ Καταστατικοῦ.

Γ'.) Ἀπόφασις ἐπὶ προτεινομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τροποποιήσεως τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ ἐν ἰσχύι Καταστατικοῦ.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Καταστατικοῦ κεκτημένοι δικαίωμα ψήφου κ. κ. Μέτοχοι, θέλοντες νὰ λάβωσι μέρος αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, δέον νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχάς καὶ τὰ πληρεξούσιά των ἢ νὰ φέρωσιν ἀπόδειξιν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης περὶ τῶν παρ' αὐτῇ κατατεθειμένων μετοχῶν των, δέκα τουλάχιστον πρὸ τῆς συνεδριάσεως ἡμέρας, ἤτοι μέχρι τῆς 17ης τρέχοντος μηνὸς Μαρτίου συμπεριλαμβανομένης.

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Γραφείῳ τῆς Ἑταιρίας (ὁδὸς Καρόλου Χ').

Ἐν Λονδίνῳ παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν (22 Fenchurch Street E. C.).

Ἐν Παρισίοις παρὰ ταῖς Τραπέζαις Comptoir National d'Escompte de Paris καὶ «Société Marseillaise de Crédit Industriel et Commercial et de Dépôts».

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Μαρτίου 1913

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου

Φ. Σερπιέρης

ΙΤΑΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ (25)

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΓΓΝΩΜΗΝ

Ὑπὸ ΜΑΤΘΙΛΔΗΣ ΣΕΡΡΑΟ

Γ'.

[Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ]

Ὅσον ἐπληησίαζεν ἡ ἡμέρα τῆς ἀφίξεως τῆς Μαρίας, ἡ συγκίνησις τοῦ Αἰμιλίου ἐκορυφοῦτο. Ἦτο βέβαιος, ὅτι ἡ θεία συγγνώμη τοῦ Χριστοῦ εὕρισκεν εἰς αὐτὸν τὴν καθ' ἑαυτῆς ἔκφρασιν.

Ἰδοὺ καὶ πῶς μίαν ἑσπέραν τοῦ Ἀπριλίου, ἐνώπιον τῆς γυναικὸς ἐκείνης, ὡχροτέρας καὶ νεκροῦ, ἐπρόφερε τὴν χριστιανικὴν ἐκείνην λέξιν, ἥτις συγχωρεῖ, ἐξαγνίζει, ἐξαγοράζει:

— Σὲ συγχωρῶ, Μαρία.

Ἀλλ' ἀμέσως, ἀποτόμως ἀντελήφθη, ὅτι τὸ αἴσθημα αὐτὸ τὸ ὑπέροχον τῆς χριστιανικῆς καλωσύνης ἐξουδετεροῦτο, κατεστρέφετο εἰς τὴν καρδίαν του, ὡς νὰ μὴν εἶχε περισσοτέραν δύναμιν νὰ τῆς χαρίσῃ παρ' ἐκείνην καὶ μόνην τὴν στιγμήν. Ἠσθάνθη καὶ πάλιν νὰ συγκρούωνται εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας του, τῆς ψυχῆς του παλαιὰ αἰσθήματα μίσους, ὀργῆς, πόνου, ἔρωτος, ζηλοτυπίας, ἠννόησεν, ὅτι εἶχεν ἐπαναπέσει εἰς τοὺς δυνυχάς του δίχως θέλησιν, δίχως καθοδήγησιν.

* *

Τὴν πρωίαν ἐκείνην ἡ Μαρία Γκιον